Ebba Busch Thor: Almedalstal 2018

Talare	Datum	Plats
Ebba Busch Partiledare	6 juli 2018	Almedalen

Mitt tal idag kommer handla om välfärden. Hur den har utvecklats de senaste åren och hur vi kan vända den negativa trenden. Vi kristdemokrater går till val på att prioritera sjukvården, äldreomsorgen och polisen. Jag kommer tala om de värderingar som byggt vårt land starkt och behovet av en ny regering.

***

Men det är omöjligt att ta till orda utan att beröra det som just nu händer i Visby. Min farfar hette Maurice och var norsk. Han dog innan föddes jag – men farmor och pappa har berättat om honom. Under kriget var han motståndsman. När nazisterna ockuperade Norge valde han inte den enkla vägen. Han stod upp för det som var rätt.

Nu måste vi alla stå enade i kampen mot den nazistiska sekt som under den här veckan gång på gång stört mötesfriheten. Och som igår attackerade HBT-aktivister och Vänskapsförbundet Sverige-Israel.

Kristdemokraterna har länge ansett att deltagande i våldsbejakande och brottsliga organisationer ska kriminaliseras. Nu har våra allianskollegor i moderaterna anslutit sig till vår linje. Jag hoppas att fler gör det inom kort.

Men vi ska också lära av hur norska och danska motståndsrörelserna agerade i mötet med antisemitismen.

Mitt under det brinnande kriget begärde den danska finansministern audiens hos Kung Kristian den tionde. Danmark var ockuperat men på pappret hade de kvar ett minimalt självstyre. Ministern var oroad för att nazisterna skulle försöka påtvinga landet raslagar.

Han frågade: Ers majestät – vad gör vi om de försöker tvinga danska judar att

bära gula davidsstjärnor – så som de gjort i andra länder? Och kungen svarade: ”Då måste vi alla fästa en gul davidsstjärna på vår rock”.

Motståndsrörelserna vägrade acceptera nazisternas försök att dela upp folket i arier och judar. De svarade: Vi är alla norrmän och danskar. Rashetsarna ska inte få dela oss. Vårt svar idag måste vara: Vi är alla svenskar.

***

Sverige befinner sig idag i en svår sits. Trots högkonjunkturen har Sverige under de fyra senaste åren utsatts för ett svek – ett välfärdssvek. Sjukvården, äldreomsorgen, polisen, assistansen till funktionsnedsatta har alla något gemensamt – de är alla inne i negativa spiraler. Regeringen har tappat kontroll över utvecklingen inom välfärden.

En viktig anledning är att just det parti som ständigt lyfter fram sig själva som välfärdspartiet inte längre har en susning om hur de ska komma tillrätta med våra välfärdsproblem.

När vi skärskådar välfärdsutspelen Socialdemokraterna gör så handlar det väldigt sällan om konkreta reformer. Det blir oftast bara en ny påse med pengar som försetts med en ny etikett. Det räcker inte! Det är ju systemen i sig som har brister. Och om problemet är att hinken läcker så räcker det inte med att fylla på med mer vatten.

Ni vet om allt detta. I mätning efter mätning säger svenska folket att de vill ha en ny regering. En tydlig majoritet efterfrågar en ny statsminister.

Men om problemen finns i välfärden – är Moderaternas sjukvårdspolitik lösningen? Liberalernas familjepolitik? Eller Centerpartiets äldrepolitik?... Missförstå mig rätt – jag vill bilda en alliansregering! Och mina kollegor är bra på mycket. Men jag vågar påstå att utan Kristdemokraterna kommer även en ny regering att tappa fotfästet i välfärdspolitiken.

***

Och när det är svårorienterat i politiken då behövs vi kristdemokrater som är stadigt grundade i goda värderingar. Värderingarna ger oss en trygg riktning att

följa. De gör att vi inte glömmer bort att det är människor som döljer sig bakom välfärdens statistik och siffror. Vissa har senaste tiden yrvaket börjat tala om vikten av värderingar – vi bildades med den insikten.

***

Och därför blir vi också den viktigaste biten när regeringspusslet ska läggas. För ett faktum är att utan oss kristdemokrater kommer det inte bli någon alliansregering. Och jag lovar er. Finns möjligheten på valnatten att avsätta Stefan Löfven – och andra partier börjar darra – då kommer vi fortsatt stå fast. Med Kristdemokraterna köper du inte grisen i säcken. Sverige behöver en ny regering.

***

Vi kristdemokrater går till val med orden: Du ska kunna lita på Sverige. Det betyder att vi prioriterar sjukvården, äldreomsorgen, polisen.

Det handlar om medmänsklighet. Att se människovärdet. Att den som är svag, utsatt eller sjuk inte ska lämnas ensam att klara sig själv. Att man ska kunna – och våga – känna tillit till att välfärden fungerar den dagen man behöver den. Det är just när man är som svagast – som välfärden ska vara som starkast. Du ska kunna lita på Sverige.

***

De senaste veckorna har sjukvården slagit larm. Man klarar inte sommarsemestrarna. Inte heller i år. Mer än var femte vårdplats stängs ner. I vissa landsting försvinner så mycket som en av tre.

Alltför ofta beskrivs sommarproblemen som temporära svackor. I verkligheten är det precis tvärtom. Det är under sommarveckorna vårdköerna byggs upp som sedan måste gnetas bort under resten av året. De temporära problemen skapar de kroniska problemen. Hjärtsjukdomar, stroke och cancer tar inte semester.

Vårdpersonalen i Sverige är helt fantastisk. De ska vara stolta över det arbete de gör. Men ibland måste det kännas tröstlöst. Likt Sisyfos puttar sjukvårdens alla hjältar under hösten och våren stenen upp för kullen, bara för att sedan få se

den rulla ner igen i juni.

Det här måste vi ändra på. Sommarkrisen beror främst på personalbrist. Därför föreslår vi en lönesatsning som innebär att de sjuksköterskor, läkare och barnmorskor som – frivilligt – kan tänka sig att ta färre semesterdagar under just den här delen av sommaren ska få 50 procent mer i lön.

Vården behöver långsiktiga reformer. Men det här är en av de bästa reformer vi kan genomföra – här och nu .

Det är inte årstidens växlingar som ska bestämma vilken vård man får. Så skör får den svenska sjukvården inte vara. I en så tunn tråd får inte människovärdet hänga. Du ska kunna lita på vården. Du ska kunna lita på Sverige.

***

Granskar man hur sjukvården utvecklats är det inte svårt att förstå varför så många väljare tycker att vården är valets viktigaste fråga. Den här mandatperioden har inneburit fyra förlorade år för sjukvården.

För att få hela bilden får vi gå tillbaka till 2006. Socialdemokraterna hade då styrt Sverige i 12 år och vårdköerna vuxit till den grad att 130 000 människor hade fått vänta mer än tre månader på en operation eller ett specialistbesök.

Men det året vinner Alliansen valet. Göran Hägglund tar över ansvaret för socialdepartementet. Och då mullrar den kristdemokratiska reformmaskinen igång: Kömiljard. Vårdval. Lagen om valfrihetssystem. Köerna mer än halveras.

Men 2014 blir Stefan Löfven statsminister och nu dras det hårt i reformbromsen. Konsekvenserna kommer direkt: Vårdköernas längd dubbleras. Nu står 83 000 människor i kö.

Det är som om alla som bor här på Gotland och alla i Kiruna hade ställt sig och köat samtidigt.

Överbeläggningarna på sjukhusen har gått upp. Antalet vårdcentraler har gått ner. Och den genomsnittliga väntetiden på akuten har stigit och är nu tre och en halv timme.

Våra äldre skickas hem på grund av platsbrist.
Kvinnor får föda barn i bil för att BB läggs ner. Och cancerpatienter får inte chansen till operation – för under väntetiden i kön har tumören hunnit bli för stor och går inte längre att operera.

Statsminister Stefan Löfven sa i igår att han vill att årets val ska vara en folkomröstning om välfärden. Och jag säger: Gärna för mig. Bring it on!

Kristdemokraterna rensade upp Göran Perssons vårdköer. Nu står vi redo att rensa upp Stefan Löfvens.

***

Hur kan det vara så svårt att få träffa en läkare i Sverige? Hur kan vården ha så olika kvalitet i olika delar av landet? En viktig anledning är landstingen. Så länge som landstingen har ansvaret för sjukhusvården så kommer vi ha fortsatta svårigheter.

Vet ni hur länge vi har haft landsting? 50 år? 100 år? Nej, landstingen är faktiskt äldre än så. De grundades år 1862. Bara sex år tidigare hade vi fått våra allra första järnvägar.

När landstingen senare fick ansvar för sjukvården så var det ett steg framåt. Men tiderna har förändrats.

Idag skulle det bästa för patienterna vara om man inom sjukvården samarbetade mer. Men landstingen beter sig ofta som rivaler – och ibland bråkar de till och med om vem som ska få behandla.

Allt för många patienter är ”årets operation” på det lokala lasarettet. Den enda, eller en av få, operationer av den typen som läkaren utför det året. Trots att vi vet att chansen att slippa komplikationer är allra störst om man opereras av en läkare som återkommande utför just det ingreppet.

Jovisst, mer samarbete skulle kanske innebära att man måste resa lite längre när man drabbats av en riktigt svår sjukdom. Men vore det inte värt det? Kanske är en längre resa bättre än att det blir den sista resan?

Att avskaffa landstingens sjukhusansvar är dock inget som kan ske över en natt. Men vi kan – och ska – ta de första stegen under nästa mandatperiod. Vi presenterade förslag på fem sådana steg tidigare idag.

Ett av dessa: Inför en gemensam standard för journalsystem. Det var 20 år sedan svenska folket började betala sina räkningar på internet. Men landstingen kan fortfarande inte dela journaler med varandra.

Och det ska erkännas att det var ett misstag att vi under alliansåren inte tog aktiva steg mot ett statligt huvudmannaskap.

Patienternas bästa ska gå före landstingens bästa. Människan måste sättas före systemet. Du ska kunna lita på vården.

***

På ett av Stiftelsen Stora Sköndals boenden bjöds de äldre in till uppladdning inför Sveriges match mot Sydkorea.

Det var fotbollströjor och flaggor. Blågult och nationalsång. Pilsner och chips. Gemenskap och glädje.

Det är härligt att få ta del av allt det som görs runt om i landet för att ge äldre en värdig omsorg – men det sker många gånger under allt för tuffa förhållanden.

Problemen inom sjukvården talar genom vårdköerna men problemen inom äldreomsorgen smyger i utkanten av samhällsdebatten. Allt fler som behöver få flytta in på ett äldreboende möts av orden: Det finns ingen plats för dig.

Men när detta problem dyker upp i medierna beskrivs det ofta som enskilda fall. Att det beror på systemfel kommer inte upp till ytan. En omfattande brist på äldreboenden göms bakom kommunal byråkrati.

Att söka plats på ett äldreboende är mer och mer som att delta i ett lotteri. Om man får vinstlott eller nitlott kan bero på vilken kommun man bor i. Eller hur många andra som just då råkar har samma behov. Eller på vilken tjänsteman man råkar få som handläggare. Inte vilket behov man själv har.

Det är inte välfärdslöftet. Det är inte en värdig äldreomsorg. Det är inte så vi ska ha det. Våra äldre ska kunna lita på Sverige.

***

För ett par veckor sedan kom en rapport ifrån finansdepartementet där slutsatsen är att fram till år 2026 kommer det att behövas 32 000 nya äldreboendeplatser. Men det finns bara planer på att bygga en tredjedel av dessa.

Det är siffror svåra att ta in... Och det är svårt att beskriva hur äldres liv kommer att beskäras till att rymmas inom bostadens fyra väggar. Ja, man kommer att kunna få omsorg via hemtjänsten men inte särskilt mycket mer... Resultatet?

Ensamhet. Ekande ensamhet.

”– Det är tur att man inte är känslig, att man kan skratta åt det”. Så uttryckte sig Inger 85 år. Hon kunde inte gå själv – inte ens med rullator – men nekades en äldreboendeplats. Istället erbjöds en torrtoa som placerades bredvid sängen i vardagsrummet.

”(Han) är i akut behov av en boendesituation som möjliggör... socialt umgänge med andra, gemensamma måltider, aktiviteter och samtal med andra”. Så sammanfattar en kurator situationen för Björn 82 år som trots detta får avslag på sin ansökan. Istället får han antidepressiva medel utskrivna.

Och Erzsebet, 92 år, som till slut fick en plats på ett boende efter att ha magrat till 45 kilo frågade: ”Jag har familj som orkat kämpa för mig, men tänk på alla äldre som är ensamma. Vem ska kämpa för dem?”

Vänner – Kristdemokraterna kämpar för dem. Vi är de äldres röst. Vi har varit de äldres röst. Och efter den 9 september kommer våra äldre åter ha en röst vid regeringsbordet.

***

De här historierna. De här ödena kommer bli allt fler svenskars om vi inte börjar bygga fler äldreboenden.

I vårt land finns en djup klyfta mellan den fotbollsfirande gemenskapen på Stora Skövdal och den påtvingade ensamheten i lägenhet efter lägenhet runt om i vårt land.

8 av 10 äldre svarar att de är rädda för bristen på äldreboenden. Men man ska inte behöva vara rädd för att bli gammal. Kristdemokraterna har en plan för att bygga bort äldreboendebristen.

Vi kommer se till så att stat och kommun gemensamt tar ansvaret för att bygga nya äldreboenden.

Vi vill höja bostadstillägget och höja taket så att fler äldre har råd att flytta till ett trygghetsboende.

Och till sist vill vi höja böterna för kommuner som inte följer lagen. I framtiden ska de inte kunna tjäna pengar på att neka äldre boendeplats.

Våra äldre fick för länge sedan ett löfte: gör du rätt för dig – arbetar och betalar skatt – då kommer vi kunna ta hand om dig och andra på ålderns höst. Detta löfte ska vi hedra. Du ska kunna lita på Sverige.

***

Kristdemokraterna är de äldres röst i svensk politik – men ibland önskar jag att de äldre hade fler röster både i media och i maktens korridorer.

Förra valet – då vi också lyfte äldrefrågorna – hånades detta i media med ord som att Kristdemokraterna raggar ”sistagångsväljare”. Och om man beskriver äldre så i tryck, så börjar man ju undra hur det låter mellan redaktionsväggarna?

Och jag är så hjärtligt trött på hur delar av vänstern och delar av högern låtsas-bråkar om äldrepolitiken. Ena sidan vill ha mer kommunal drift och den andra mer privat. Vet ni vad? Det finns kommunala boenden och privata boenden som har toppenkvalitet. Och det finns de som inte håller måttet. Och vad säger det?

Jo, att det inte duger att som enda äldrepolitik ha ett vinstförbud eller en

privatiseringslinje. Sveriges äldre förtjänar att alla partier har en politik som är på riktigt.

***

En höstkväll i november får en taxichaufför sina händer och fötter bundna och han placeras i ett dike vid riksväg 25. Han blir rånad på bankkort och på taxibil.

Efter att en av gärningsmännen ställts inför rätta och dömts för en rad brott fick han frågan varför de tog fordonet. Förstod han inte riskerna med att stjäla en bil som var så lätt att lokalisera som en taxi?

Kan ni gissa vad han svarade: ”Jag visste att det inte finns poliser i Alvesta. Om det händer något där, åker de från Växjö och det tar en halvtimme.”

Vårt land genomgår just nu en poliskris. Andelen poliser är för få – i hela Sverige.

Vi vet att det bästa sättet att stoppa brott på – det är att förebygga brott. Och att det bästa förebyggande verktyget är familjen. Inget barn föds till kriminell. Men vi behöver också polisen när problemen redan är svåra.

Och polisen gör skillnad. I Uppsala har man skapat trygghet genom att punktmarkera gängen. Och i Biskopsgården grep man 42 brottslingar och fick en tid faktiskt bort den öppna knarkförsäljningen.

Men det vi behöver är inte kortsiktiga insatser utan långsiktigt polisarbete. Därför ska vi höja lönerna så fler poliser stannar i yrket och vi ska ge kommunerna möjligheten att medfinansiera poliser istället för att anställa väktare.

När man ringer polisen – så ska man vara säker på att de kommer. Du ska kunna lita på polisen!

***

I höstas reste sig kvinnor upp ifrån alla delar av samhället och sa – #metoo. Vi sa ifrån mot det sexuella våldet och de som kränker kvinnor. Brett över grupp- och

partigränser fanns en enighet om att förövare skulle hållas ansvariga.

Men samtidigt som medierna fylldes av vittnesmål var polisen tvungna att meddela att våldtäktsfall lades på hög. Även när det fanns kända gärningsmän. Gängskjutningarna upptog all tid.

Sällan har ord och verklighet befunnit sig så långt ifrån varandra. Mellan rättvisans krav och rättssystemets förmåga fanns en öppen avgrund.

Vi får aldrig glömma brottsoffren. Det är för deras skull vi behöver fler poliser. Man ska kunna lita på Sverige!

***

Vi kristdemokrater lovar inte allt till alla. Men vi håller vad vi lovar.

Det är därför vi också är det parti som är mest kritiska till slöseri. Och det får kristdemokrater runt om i landet att ibland låta som tråkiga nej-sägare.

David Lega säger nej till kommunala hotellsatsningar vid Liseberg. Sara Skyttedal säger nej till lyxiga äventyrsbad i Linköping. Andreas Sturesson säger nej till dyra arenabyggen i Jönköping. Och nere i Bryssel säger Lars Adaktusson nej till symbolprojekt, nej till onödig överstatlighet, och nej till nya EU-skatter.

Vi säger nej – för att senare kunna säga ja. Ja till satsningar på sjukvården. Ja till fler patrullerande poliser. Ja till nya äldreboenden.

***

Nu är det valrörelse och många lovar mer. Därför vill jag passa på att lova mindre. Får vi vara med och bestämma kommer Sverige framöver satsa mindre på eller helt slopa:

- Kommunala skrytbyggen.
- Subventioner till byggherrar.
- Låtsasjobb – som extratjänster.
- Bidrag för fackavgifter.
- Avgiftsfria muséer. och
- – vi kommer att säga ’nej’ till alla dessa miljöpartistiska gottepåsar som bidrag

för att köpa elcyklar och subventioner till naturguider.
Vår prioritering är ett återupprättat välfärdslöfte. Gratis inträde på Moderna Museet i Stockholm får vänta tills vi tagit hand om vårdköerna. Du ska kunna lita på välfärden!

***

Men jag undrar om det inte är så att det området där det sker mest felprioriteringar är inom familjepolitiken.

Det finns inget bättre sätt att bygga Sverige starkt än att stötta familjer och föräldrar. Det är föräldrar som med kravlös kärlek och kärleksfulla krav fostrar nästa generation till att respektera sig själva och respektera andra.

Men dagens politik ser inte familjens betydelse för den är förblindad av socialism.

Istället för att hjälpa familjer att få ihop just sitt unika livspussel. Istället för att ge föräldrar mer tid för sina barn. Istället för att stötta föräldrar som tampas för att kombinera familje- och arbetsliv. Så attackerar man och skuldbelägger man föräldrar som gör sina fria val.

Vänstern är mer fokuserad på att stoppa flickor ifrån att leka med dockor om dom så vill – än att kämpa för fler pedagoger i förskolan. Man tycker det är viktigare att kräva kvotering än höjda kvinnopensioner.

Och det oroar mig att vänstertänkandet fått fäste även inom delar av liberalismen.

Kristdemokraterna är en garant för att en ny regering också innebär en ny familjepolitik. De rödgröna tror inte att föräldrar vet vad som är bäst för barnen. Men vi litar på Sveriges föräldrar. För mammor och pappor vet bättre än Stefan Löfven och Gustav Fridolin.

***

I mitt första tal här i Almedalen varnade jag för hur vi ser parallellsamhällen växa fram i Sverige. Där moralpoliser och islamister trakasserar kvinnor och hotar

dem som gör sina egna livsval. Utvecklingen har sedan dess fortsatt åt fel håll.

Och jag tror en viktig anledning är att alla partier inte tar problemen på allvar. Alla har inte varit bekväma med den diskussionen.

Men jag ser tecken som inger hopp. I DN i vintras berättade Mona Sahlin att hon djupt ångrar att hon var med och kvävde debatten om förtryckarstrukturer. Hon kallar sig själv ”en del av maktens tystnadskultur.” Hon berättar att hon tillät sig själv att bli lurad. På så sätt slapp hon se.

Man skulle ställd inför denna nymornade insikt kunna kosta på sig att vara lite syrlig. Men vi har inte tid för det. Nu måste alla goda krafter samlas.

Martin Luther King sa en gång att ”det vi i slutändan kommer att minnas är inte våra fienders ord, utan våra vänners tystnad”.

Vår frihet. Vår jämlikhet. De värden som byggt Sverige starkt är inte förhandlingsbara. Du ska kunna lita på Sverige!

***

Egentligen handlar politik ytterst om värderingar. Det är värderingar som är själva ’kittet’ i samhället. Det är värderingar som gör att vi vågar lita på varandra. Det är värderingar som gör att vi gör vårt bästa för att följa lagar och regler.

Ett ord jag tycker om är ordet ’kompetens’. Jag anser att vi i Sverige är kompetenta inom många områden. Det har historiskt sett gjort oss framgångsrika. Och vet ni – slår man upp ordet ’kompetens’ i en ordbok, så ser man att det kommer från latinet och betyder ’att göra tillsammans’. Och då inser man varför vi i Sverige varit så framgångsrika. Det är för att vi sedan lång tid förstått att kompetens är något man utvecklar i samarbete med andra.

Jag tror att en hel del av de problem som vi har haft i samband med integrationen har med värderingar att göra. Eller kanske snarare – med att vi har varit otydliga med vilka värderingar som gäller hos oss.

Kommer man till vårt land från krig, kaos och korruption och med de bästa föresatser att bygga upp ett nytt liv, så måste man mötas av respekt och

omtanke. Men också med tydlighet. För vissa värderingar är inte valbara. Otydligheten som vi har i vårt mottagande av flyktingar är också ett slags svek. Ett värderingssvek.

Ytterst handlar värderingar om ett samhälles förmåga att hänga ihop. Utan gemensamma värderingar faller samhället samman. Med gemensamma värderingar blir vi starkare. Då tål vi kriser, lågkonjunkturer och yttre hot. Då kan vi hjälpa fler.

Vi kristdemokrater är i riksdagen förvaltare av den judisk-kristna etiken och västerländska humanismen. De är hörnstenen för vårt land och vår kultur.

Nu – mer än någonsin – behövs goda värderingar i svensk politik. Detta val är ett värderingsval.

***

De rödgrönas regeringsmandat är snart slut. Igår hörde vi Stefan Löfven lämna sitt betyg över regeringstiden. Han menar på att det går bra för Sverige.

Men när jag hör statsministern tala – då tänker jag på de 83 000 som fått vänta alldeles för länge på vård. På de över 20 000 äldre som riskerar att stå utan en äldreboendeplats de kommande åren. På fördubblingen av sexualbrotten. På dödsskjutningarna.
Och jag tänker på de funktionsnedsatta barn som fått sin assistans indragen av den rödgröna regeringen.

Var och en måste göra sin utvärdering av den här mandatperioden. Det är en del av ens uppgift som väljare. Men tillåt mig att skicka med en uppmaning – Titta på verkligheten. Har vi fått det bättre? Fungerar sjukvården bättre? Fungerar äldreomsorgen bättre? Är Sverige tryggare idag än för fyra år sedan? På frukten känner man trädet.

***

Överallt där jag rör mig frågar folk på samma sätt: ”Jag gillar er – kommer ni in i riksdagen?” Svaret är ja. Vi kommer in i riksdagen – om ni röstar på oss. Inget parti har några röster innan valdagen.

Och de har funnits de som försökt räknat ut oss förr: Inför valet 2006. Valet 2010. Och valet 2014. De har alltid haft fel. Och de kommer ha lika fel i år igen.

Och du kan vara stolt över en röst på Kristdemokraterna. För det behövs ett parti vars prioritering i valet är välfärden – sjukvården, äldreomsorgen och fler poliser. Inte vinstförbud, inte EU-utträde eller överstatlighet, inte arbetsmarknadsmodeller eller skatter. Välfärden.

Det behövs ett parti som tror på familjen och som litar på Sveriges mammor och pappor.

Ett parti som säger nej till slöseriet.

Ett parti som ger röst åt de äldre som behandlas så styvmoderligt av både ministrar och medier.

Ett parti som vågar tala om problemen med parallellsamhällen utan att falla ner i intolerans eller paternalism.

...och det partiet behövs som hade mod nog att fälla decemberöverenskommelsen. Mod nog att utkräva ansvar för Transportstyrelseskandalen. Och inte tvekar om vilket block de tillhör.

Låt oss komma samman. Låt oss bygga vidare på de värderingar som gjort oss framgångsrika. Låt oss bestämma oss för att välja en ny regering. Då kan vi återupprätta välfärdslöftet. Så att det finns en bädd åt alla sjuka. En hand för alla de som behöver omsorg. Och en samhällsgemenskap som inte lämnar någon utanför. Du ska kunna lita på Sverige!

Källa
Manuskript hämtat från kristdemokraterna.se (2024-06-26)

Taggar
Almedalen, Kristdemokraterna, Politiska tal

URI
https://www.svenskatal.se/tale/ebba-busch-thor-almedalstal-2018